

წარმატება მოაქვს კონტრშეტევას

ოდესა. ცენტრალური სტადიონი. 9 მაისი.

“ჩერნომორეცი” (ოდესა) – “დინამო” (თბილისი) 0:1 (0:0).

“ჩერნომორეცი”: კრამარენკო, ნეჩაევი, ლემშუკი, რიბაკი, პოლიშჩუკი (კრაფჩენკო), ფეიდმანი (ნაპრევევი), საპოჟნიკოვი, პლოსკინა, მაკაროვი, პოგორელოვი, შევჩენკო.

“დინამო”: გოგია, ებრალიძე, ჭელიძე, ხინჩაგაშვილი, მუჯირი, ჩივაძე, მ. მაჩაიძე, ქორიძე, გუცაევი, ყიფიანი, დარასელია.

მსაჯი: მ. მკრტიანი (ერევანი).

გაფრთხილებულია ხინჩაგაშვილი.

დუბლიორები – 0:2.

გამარჯვების დღეს ოდესა დიდი ზემოთ აღნიშნავდა, ყველაფერს სადღესასწაულო ელფერი ჰქონდა. თბილისის “დინამოს” სპორტულმა დელეგაციამ აქტიური მონაწილეობა მიიღო მოძმე უკრანელი ხალხის ამ ზემოში, ფეხბურთელები სრული შემადგენლობით გაემართნენ უცნობი ჯარისკაცის საფლავზე და ყვაველების თაიგულებით შეამკეს იგი.

ამ მატჩისთვის “ჩერნომორეცი” სათავეში ედგა უმაღლესი ლიგის სატურნირო ცხრილს, ამიტომ გუნდმა ბრძოლა პირველივე წუთებიდან გამარჯვებისთვის წარმართა. ოდესელები ხშირად, ენერგიულად უტევდნენ. თბილისელთა დაცვას სრული დატვირთვით მოუხდა თამაში, მინდვრის შუაგულში ბევრს მუშაობდნენ ნახევარმცველები, რამდენიმე ძალიან ძნელი ბურთი აიღო გოგია.

მასპინძლები მაღალი გადაცემებით ცდილობდნენ თვიანთი თავდამსხმელების გაყვანას სახიფათო პოზიციაში, მაგრამ “დინამოს” მცველები კარგად იგერიებდნენ ამ იერიშებს და შემდეგ საპასუხო შეტევებსაც იწყებდნენ.

სწორედ ერთ–ერთმა ასეთმა კონტრშეტევამ მოუტანა გუნდს სასურველი შედეგი: 71–ე წუთზე ყიფიანმა მიიღო ჭელიძის შორეული გადაცემა, სწრაფად გავიდა ორ მცველს შორის და მეკარის პირისპირ დარჩენილმა ზუსტად დაარტყა დაბალ კუთხეში.

მასპინძლებმა ყველაფერი გააკეთეს, რათა თავი დაეღწიათ დამარცხებისთვის, მაგრამ დინამოელებმა საიმედოდ ითამაშეს დაცვაში და მოიგეს ეს ძალიან მნიშვნელოვანი მატჩი.

“ლელო”, 11 მაისი, 1976 წ.